

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80 ⁽¹⁾ z uwzględnieniem art. 59 protokołu dodatkowego ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie regulacji ustawowej państwa członkowskiego, takiej jak art. 4a Toeslagenwet ⁽³⁾, która znosi świadczenie dodatkowe, przyznane na podstawie prawa krajowego, jeżeli odbiorcy tego świadczenia nie zamieszkują już na terytorium tego państwa, nawet jeżeli odbiorcy ci uzyskali obywatelstwo państwa przyjmującego, zachowując przy tym obywatelstwo tureckie?
- 2) Jeżeli w odpowiedzi na pytanie pierwsze Trybunał uzna, że osoby zainteresowane mogą powołać się na art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80, ale w granicach wyznaczonych w art. 59 protokołu dodatkowego: Czy art. 59 protokołu dodatkowego należy wtedy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie kontynuacji wypłaty świadczenia dodatkowego obywatelom tureckim jako zainteresowanym od chwili, od której obywatele Unii na podstawie prawa Unii nie mogą podnosić już roszczenia o to świadczenie, nawet jeżeli obywatele Unii otrzymywaliby to świadczenie na podstawie prawa krajowego przez dłuższy okres?

⁽¹⁾ Decyzja Rady Stowarzyszeniowej nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin (Dz.U. 1983, C 110, s. 60).

⁽²⁾ Protokół dodatkowy, podpisany w dniu 23 listopada 1970 r. i zawarty, zatwierdzony i potwierdzony w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 293, s. 1).

⁽³⁾ Toeslagenwet (ustawa o świadczeniach dodatkowych).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2013 r. w sprawie T-235/11, Hiszpania przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 kwietnia 2013 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-192/13 P)

(2013/C 178/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności odwołania i uchylenie wyroku Sądu z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie T-235/11 Hiszpania przeciwko Komisji.
- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2011) 1023 wersja ostateczna z dnia 18 lutego 2011 r. obniżającej wymiar pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności na etapy projektu zatytułowane „Dostawa i instalacja

infrastruktury kolejowej na linii kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Madryt-Lérida” (CCI 1999.ES.16.C.PT.001), „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Barcelona. Odcinek Lérida-Martorell (platforma, etap 1)” (CCI 2000.ES.16.C.PT.001), „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Dostęp kolejowy do nowego dworca w Saragossie” (CCI 2000.ES.16.C.PT.003), „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell. Pododcinek X-A (Olérdola Avinyonet del Penedés)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.007) oraz „Nowy dostęp kolejowy do linii kolei dużych prędkości w Lewancie. Pododcinek La Gineta-Albacete (platforma)” (CCI 2004.ES.16.C.PT.014).

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa w odniesieniu do skutków terminu przewidzianego w art. 8 ust. 2 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności ⁽¹⁾. Po upływie tego terminu Komisja nie może już wydać środka, jakim jest korekta finansowa, a zatem ma obowiązek dokonania zapłaty a wprowadzona korekta nie jest zgodna z prawem.

Naruszenie prawa w pojęciu udzielenia w rozumieniu dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽²⁾. Artykuł 20 ust. 2 lit. e) i f) dyrektywy 93/38 nie ma zastosowania w sposób ogólny do wszelkich zmian zamówień publicznych uzgodnionych na etapie ich wykonania, lecz jedynie do istotnych zmian. Można uznać, że chodzi o istotną zmianę stanowiącą udzielenie nowego zamówienia, jedynie w przypadku gdy spełnione są przesłanki z wyroku w sprawie Pressetext Nachrichtenagentur ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 199, s. 84

⁽³⁾ Wyrok z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie C-454/06 Pressetext Nachrichtenagentur, Zb.Orz. s. I-4401

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2013 r. w sprawie T-540/10, Hiszpania przeciwko Komisji, wniesione w dniu 16 kwietnia 2013 r. przez Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-197/13 P)

(2013/C 178/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie, w każdym razie, dopuszczalności odwołania i uchylene wyroku Sądu z dnia 31 stycznia 2013 r. w sprawie T-540/10 Hiszpania przeciwko Komisji.
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 6154 z dnia 13 września 2010 r. obniżającej wymiar pomocy finansowej przyznanej z Funduszu Spójności na etapy projektu zatytułowane „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek IX-A” (CCI 2001.ES.16.C.PT.005); „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek X-B (Avinyonet del Penedés-Sant Sadurní d'Anoia)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.008); „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinki XI-A i XI-B (Sant Sadurní d'Anoia-Gelida)” (CCI 2001.ES.16.C.PT.009) oraz „Linia kolei dużych prędkości Madryt-Saragossa-Barcelona-Granica francuska. Odcinek Lérida-Martorell (platforma). Pododcinek IX-C” (CCI 2001.ES.16.C.PT.010);
- w każdym razie obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa w odniesieniu do skutków terminu przewidzianego w art. H ust. 2 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1164/94 z dnia 16 maja 1994 r. ustanawiającego Fundusz Spójności ⁽¹⁾. Po upływie tego terminu Komisja nie może już wydać środka, jakim jest korekta finansowa, a zatem ma obowiązek dokonania zapłaty a wprowadzona korekta nie jest zgodna z prawem.

Naruszenie prawa w pojęciu udzielenia w rozumieniu dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji ⁽²⁾. Artykuł 20 ust. 2 lit. e) i f) dyrektywy 93/38 nie ma zastosowania w sposób ogólny do wszelkich zmian zamówień publicznych uzgodnionych na etapie ich wykonania, lecz jedynie do istotnych zmian. Można uznać, że chodzi o istotną zmianę stanowiącą udzielenie nowego zamówienia, jedynie w przypadku gdy spełnione są przesłanki z wyroku w sprawie Priesstext Nachrichtenagentur ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 199, s. 84

⁽³⁾ Wyrok z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie C-454/06 Priesstext Nachrichtenagentur, Zb.Orz. s. I-4401

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2013 r. — Finanzamt Saarlouis przeciwko Heinzowi Malburgowi

(Sprawa C-204/13)

(2013/C 178/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Finanzamt Saarlouis

Strona skarżąca i pozwana w postępowaniu rewizyjnym: Heinz Malburg

Pytanie prejudycjalne

Czy uwzględniając zasadę neutralności art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wspólnik spółki prawa cywilnego prowadzącej działalność w zakresie doradztwa podatkowego nabywa od tej spółki część klienteli wyłącznie w tym celu, aby następnie bezpośrednio przekazać nieodpłatnie tę część na rzecz nowo utworzonej ze znacznym jego udziałem spółki prawa cywilnego zajmującej się doradztwem podatkowym do korzystania w ramach działalności gospodarczej, może być uprawniony do odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z nabyciem klienteli?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 25 kwietnia 2013 r. — K Oy

(Sprawa C-219/13)

(2013/C 178/12)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K Oy